

Chambre des Représentants

SESSION 1972-1973.

11 OCTOBRE 1972

PROPOSITION DE LOI

concernant l'entreposage de déchets industriels.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'entreposage de déchets industriels pose des problèmes de plus en plus aigus. Nous sommes résolument opposés à leur déversement en mer, que ce soit sous forme solide ou liquide.

Cette pratique pourrait être admise exceptionnellement pour autant que tous les pays riverains intéressés marquent préalablement leur accord unanime.

En outre, l'entreposage de déchets industriels ne peut pas nuire à la santé publique. Les déchets industriels doivent dès lors être entreposés dans des endroits où l'éparpillement n'est pas possible (donc dans des endroits souterrains ou dans des endroits couverts en surface) et où des infiltrations dans le sol sont exclues (dans des carrières et des mines qui ne se prêtent pas à l'infiltration d'eaux souterraines et qui ne réagissent pas aux déchets industriels, ou des dépotoirs dont le fond est rendu artificiellement imperméable).

Le déversement de déchets dans les eaux côtières semble déjà être interdit par la loi du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution (art. 1 et 2). Cette interdiction ne vise évidemment que les eaux côtières.

En ce qui concerne l'infiltration, on peut renvoyer à l'article 2 de la loi du 26 mars 1971 sur la protection des eaux souterraines. Cet article précise que le Roi peut notamment interdire, réglementer ou soumettre à autorisation l'entreposage de matières susceptibles d'altérer les eaux souterraines. Il semble que ces dispositions visent également les déchets industriels.

Dans le cas qui nous occupe, il n'existe donc pas d'interdiction légale. La loi a seulement donné au Roi un pouvoir d'interdiction ou de réglementation.

Enfin, en ce qui concerne le danger d'éparpillement, il convient de remarquer que les dépôts de boues et d'ordures sont repris dans la liste des établissements dangereux, insalubres et incommodes (classe I) et que l'exploitation de ces derniers est soumise à autorisation.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1972-1973.

11 OKTOBER 1972

WETSVOORSTEL

betreffende het opslaan van industriële afval.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het opslaan van industriële afval schept meer en meer moeilijkheden. Wij zijn er absoluut tegen gekant dat die afval in zee wordt geworpen, hetzij onder vaste, hetzij onder vloeibare vorm.

Uitzonderlijk zou dit kunnen worden toegestaan voor zover alle betrokken buurlanden voorafgaandelijk kun akkoord hieromtrent betuigen.

Het opslaan van industriële afval mag bovendien geen hinder zijn voor de volksgezondheid. Daarom moet industriële afval opgeslagen worden op plaatsen waar verstuiving niet mogelijk is (dus in ondergrondse of in overdekte bovengrondse plaatsen) en waar inzijpelingen in de bodem niet mogelijk zijn (in groeven en mijnen die geen grondwater doorlaten en niet reageren op industriële afval, of op stortplaatsen met een kunstmatig aangelegde ondoordringbare bodem).

Het werpen van afval in de kustwateren lijkt reeds verboden te zijn door de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van oppervlaktewateren tegen verontreiniging (artt. 1 en 2). Dit verbod geldt natuurlijk alleen voor de territoriale wateren.

Wat de inzijpeling betreft, kan verwezen worden naar artikel 2 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van het grondwater. Dit artikel bepaalt dat de Koning o.a. het opslaan van stoffen die het grondwater kunnen bederven kan verbieden, reglementeren of aan een vergunning onderwerpen. Het komt ons voor dat die bepalingen ook van toepassing zijn op industriële afvalstoffen.

In dit geval is er dus geen wettelijk verbod. De wet geeft enkel bevoegdheid aan de Koning om te verbieden of te reglementeren.

Wat tenslotte het gevaar voor verstuiving betreft, zij opgemerkt dat de opslagplaatsen van slijk en vuilnis opgenomen zijn in de lijst der gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke bedrijven (klasse 1) en dat voor de uitbating ervan een vergunning vereist is.

Il serait néanmoins utile de prévenir expressément le danger d'éparpillement lors de l'entreposage de déchets industriels.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

« L'entreposage, le dépôt, le rejet, le déversement et l'épandage de déchets industriels est interdit dans les endroits où l'éparpillement ou l'infiltration dans le sol de ces matières sont possibles.

En cas d'inobservation de cette disposition, le propriétaire de l'entreprise d'où proviennent les déchets sera puni d'une peine d'emprisonnement de 1 mois à 5 ans et d'une amende de 100 à 1 million de francs ou d'une de ces peines seulement. »

14 août 1972.

Het ware echter raadzaam uitdrukkelijk het gevaar voor verstuiting bij opslagplaatsen van industriële afval te voorkomen.

K. POMA.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

« Het opslaan, deponeren, uitstorten, lozen en uitstrooien van industriële afvalstoffen is verboden op plaatsen waar de verstuiting of de inzijpeling in de bodem van deze stoffen mogelijk zijn.

Bij niet naleving van deze bepaling wordt de eigenaar van de onderneming waarvan de afvalstoffen afkomstig zijn, gestraft met een gevangenisstraf van 1 maand tot 5 jaar en met een geldboete van 100 tot 1 miljoen frank of met een van deze straffen alleen. »

14 augustus 1972.

K. POMA.